

Utrinki

glasilo Bolnišnične šole OŠ Ledina
ŠOLSKO LETO 2012/13

BOLNIŠNIČNA ŠOLA NI SAMO
ŠOLA. JE ZAČASEN DOM ZA
VSE BOLNE OTROKE. JE PROSTOR,
KJER OTROCI PRIDOBIVAJO NOVE
IZKUŠNJE, SPOZNAVVAJO NOVE
PRIJATELJE IN UGOTOVIJO, KOLIKO
JIM DRUŽINA ZAKES POMENI. JE
USTANOVA, KJER LAHKO ZAROSLENI
Z NEKAJ TRUDA NA ŽALOSTEN
OTROŠKI OBRAZ NARIŠEJO

nasmeh

KAZALO

Uvodni utrinek	3
Dragi sošolci, sošolke in učiteljica 5. b	4
Sanjska bolnišnica	5
Intervju s sestro Andrejo	6
Bratec, sestrice in jaz	7
Lepo je biti zdrav človek	7
Kralj Matjaž	8
Naša učiteljica	8
Zgodbe iz medvedje dežele	9
Zgodbe iz medvedje dežele	9 - 12
- <i>Presneta torta</i>	9
- <i>Počitnice v Avstraliji</i>	10
- <i>Prijazni lev</i>	11
- <i>Gobova juha</i>	12
Črni mačkon	13
Draga bralka, dragi bralec	14
Intervju s tehnikom Darkom	15
Intervju z vrstnico na oddelku	16
V bolnici se počutim dobro	17
Naše sanje	18
Cesar Jože	20
Burja	20
Sanjska	20
Anketa	21
Dan v bolnišnici	23
Horoskop	24
Astrološka napoved	25
Si tudi ti strasten bralec	26
Rebusi	27
Pot do zmage	28

Bolnišnična šola je ... osebna. Igriva. Drugačna in nepozabna. Je presenečenje, morda pospremljeno z godrnjanjem. Ko se kot otrok znajdeš v bolnišnici, pričakuješ, da boš kmalu odkorakal domov. Zato modruješ, da ti v bolnišnici nepreklicno pripada počitek in da je to le mini dopust, ki bo vključeval tudi kakšen trenutek zabave ob igranju z vrstniki na oddelku. Za nekatere srečneže se res izide tako, drugi pa v bolnišnico ne pridejo le enkrat, temveč se morajo zaradi pregledov in zdravljenj vračati. Tisti so Bolnišnične šole neizmerno veseli. Morda ne takoj, ampak čez čas. Ni namreč večjega olajšanja in hvaležnosti, kakor ju občuti učenec ali dijak, ki se po zdravljenju ali med njim kljub odsotnosti iz matične šole med sošolce vrne brez dolgov iz preverjanj znanja in učenja, ki so bili na sporedu, medtem ko se je zdravil v bolnišnici.

Sama imam Bolnišnično šolo in Pediatrično kliniko v lepem spominu. Seveda mi je bilo vsakič, ko sem prišla na pregled in je zdravnik odločil, da bom morala ostati na oddelku, težko in sem bila potem vsaj kakšno uro ali kak dan žalostna. A ko se to zgodi večkrat, ko te medicinske sestre in učitelji že poznajo, je že naslednji dan skoraj tako, kot bi bil v drugem domu.

Spominjam se, da sem, ko so mi zdravniki neko popoldne pustili oditi na sprehod s prijateljico, šla v trgovino. Kupila sem sladoled in sadje, nato pa smo zvečer naredili sadno kupo s sladoledom in gledali film. Spomnim se, kako sem se zvečer, ko je večina otrok že morala spati, učila biologijo za mizo, kjer so sestre čez dan urejale administracijske obveznosti.

Podnevi je bilo za otroke tam prepovedano območje, zvečer, ko je bil mir in je bil to edini osvetljeni del na oddelku na takratni stari Pediatrični kliniki, pa so mi nekatere sestre pustile tudi tja. Takrat še ni bilo pametnih telefonov, brezžični internet je bil bolj izjema kot pravilo, torej tudi prostega dostopa do interneta nismo imeli. Prav zato je bilo, ko sem zvečer smela na hitro preveriti elektronsko pošto na edinem računalniku na oddelku – v operacijski sobi, to naravnost razburljivo. Občasno sem si dopisovala s profesorico sociologije, kar je bilo zame takrat zelo dragoceno, saj je bil to vendarle stik s šolsko avtoriteto in mi je zelo olajšal vsakokratno vrnitev na gimnazijo. Kakšen »mail« pa je seveda romal tudi do sošolcev, ki me zaradi oddaljenosti domačega kraja pač niso mogli pogosto obiskati.

Čeprav je v takšnih situacijah težko in si nihče ne želi, da bi bila bolnišnica njegov drugi dom, je, ko sedaj gledam nazaj, to lahko tudi obdobje mnogih lepih spominov. Zelo bežno se spominjam preiskav in zdravstvenih posegov, z veseljem pa obujam spomine na ustvarjalne delavnice v okviru likovnega pouka ali občasno kartanje z nekaterimi medicinskimi sestrami v večernih urah. Utrinkov je ogromno. In ogromno jih imajo tudi tisti, ki so v bolnišnici ta trenutek. Z nami so jih, resnične ali prežete z domišljijo, delili na straneh letošnjih Utrinkov, vse z željo, da jim prisluhnemo.

Tjaša Zajc,
glavna sourednica Utrinkov

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

Šolsko leto: 2012/13

Glavni urednici: novinarki Vanja Pirc in Tjaša Zajc

Uredniški odbor: osmošolka Nika in devetošolke Laura, Neja in Nina ter koordinatorke: Tanja Bečan, Andreja Čušin Gostiša in Patricija Vičič.

Oblikovanje: Tjaša Zajc in Vanja Pirc

Skeniranje: Mirsad Skorupan

Fotografija na naslovnici: Tjaša Zajc

Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki, ustvarjenimi na kulturnem dnevu Časopisna hiša ter ob drugih priložnostih, utrnil Utrinke, ter učiteljicam, učiteljema in gostom Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali.

Dragi sošolci, sošolke in učiteljica 5.b,

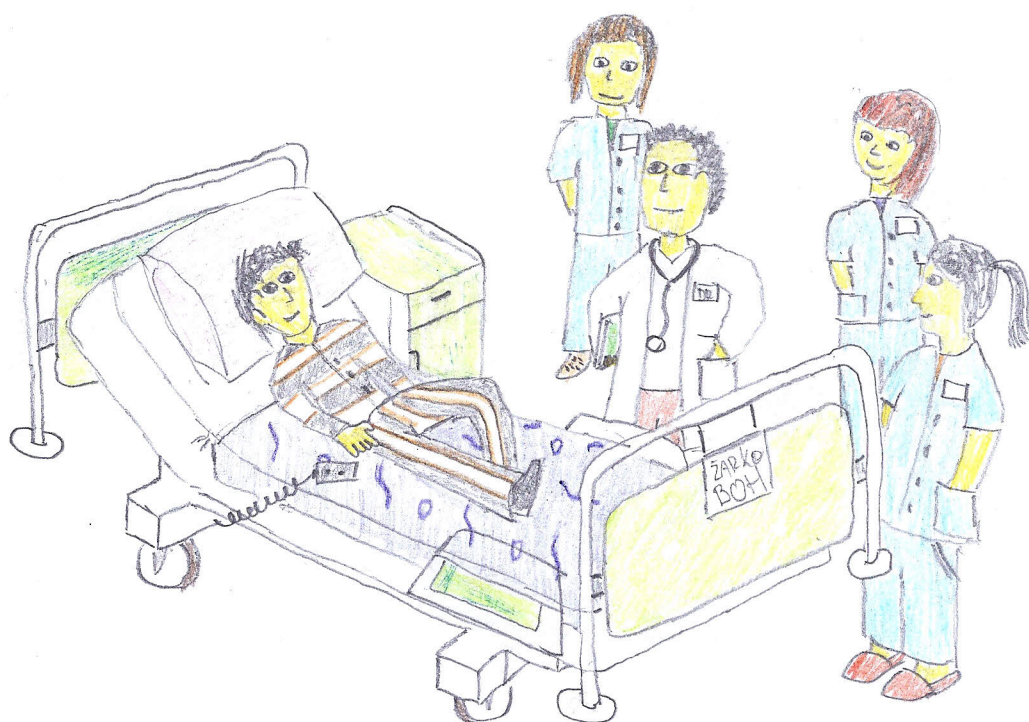
sem v Ljubljani v bolnici. Tu imam tudi jaz pouk. Pri pouku sem sam z učiteljico. Dobil sem že dve petki, pri matematiki in slovenščini. Zelo mi je dolgčas brez vas. Najbolj pogrešam športno vzgojo. Tudi trenirati ne smem, ampak vseeno naredim na dan 160 trebušnjakov.

Moji dnevi so si zelo podobni. Zbudim se okoli 6.30. Pojem zajtrk, potem imam pouk. Popoldne z mamico kartava, gledava televizijo, z brati se pogovarjamo po skypu. Spat grem okoli 9. ure.

Komaj čakam, da se vrnem v šolo in vas spet vidim. Lahko me kdaj pokličete ali obiščete. Vesel vas bom.

Lepo vas pozdravljam.

Jaka

Lipušček

SANJSKA BOLNIŠNICA

Živio! Sem Ana in se borim z levkemijo. Zdravim se v Ljubljani. V tej bolnišnici je zelo lepo, ampak zelo žalostno. Nič se ne dogaja in vse je več ali manj tiho. Nekateri otroci so na hodnikih, mi pa v izolaciji in ne smemo iz sobe. Dolgčas! Vsi bi radi, da se ta bolnišnica spremeni v sanjsko bolnišnico. V njej bi vsak imel svojo sobo, urejeno kot v luksuznem hotelu, vsak bi imel svojo sobarico in kuharja. To bi bilo zelo dobro, ampak kaj, ko se to ne more uresničiti. A vam povem svojo zgodbo?

Nekega dne sem šla z mamo in sestro na križarjenje na Havaje. Tam smo odložile kovčke in se odšle sprehajati po plaži. Gledale smo proti morju in na vodi zagledale stavbo. Sprva smo se spraševale, kaj je to, nato pa smo zagledale

napis: Sjukhus, kar po slovensko pomeni bolnišnica. Najprej smo se smejale in čudile, kako je lahko bolnišnica na vodi. Sedle smo v čoln in odveslale do nje. Ko smo prispele, smo odšle do sprejemnega pulta in tam so nas sestre usmerile na HEMATO-ONKOLOŠKI oddelek. Z mamo in sestro smo medicinsko sestro čudno gledale. Odšle smo v 3. nadstropje in tam nas je pričakalo zdravniško osebje. Ta oddelek je bil bistveno boljši kot naš. Otroci so se lahko kopali v bazenu, noreli po hodniku, skakali v vodo in namesto kemoterapije jim je po cevki tekla morska voda s sladoledom. A ja, pa še vsak dan so jih obiskali RDEČI NOSKI, pa tudi pouka niso imeli! Domov so šli lahko kadar koli. Namesto transfuzij so

jim dali pet ocvrtih rib in bili so v hipu zdravi.

Čez nekaj dni je prišel čas za odhod domov in vse smo bile žalostne, obenem pa tudi vesele, saj nas je doma čakala kužka. Pospravile smo kovčke in odšle na letališče. Tam nas je čakalo letalo in nas pripeljalo nazaj v Slovenijo. Z avtom smo odhitele domov in se veselile vseh čakajočih doma. Čez tri tedne sva z mamo morali nazaj v bolnico na novo kemoterapijo, sestra pa v šolo.

Na potovanju smo se imele odlično. Upam, da se kmalu pozdravim in grem spet novi pustolovščini naproti.

Ana, 8. razred

»KER RADA POMAGAM«

Intervju s sestro Andrejo

Kako bi se opisali v ene stavku?

Komunikativna, rada opravljam svoje delo.

Zakaj ste postali medicinska sestra?

Ker rada pomagam in me ta poklic veseli.

Koliko časa že delate v tem poklicu?

32 let.

Koliko časa delate na dializi in kje ste delali prej?

Najprej sem delala v Mestni otroški bolnišnici, nato na nefrološkem oddelku, zadnjih sedem let pa sem na dializi.

Ali radi opravljate svoje delo?

Zelo rada.

Kako se razumete s sodelavkami in sodelavci?

Mislím, da dobro.

Kako pa s pacienti?

Nisem imela nobenih večjih sporov ali težav.

Kaj pogrešate v službi?

Včasih pogrešam bolj sproščeno vzdušje.

Kaj radi počnete v prostem času?

Berem, hodim v kino in gledališče, tečem, klekljam.

Kakšno glasbo in kakšne filme poslušate oz. gledate?

Najbolj všeč mi je glasba iz 80. let, tudi klasično glasbo, ki jo izvaja orkester, imam rada. Rada gledam pustolovske in kriminalne filme,

ogledam pa si rada tudi dobre grozljivke.

Ker vemo, da vam je branje v veselje, kaj bi v branje priporočili bralcem Utrinkov?

Skupaj s hčerko sem brala Pet prijateljev in jih zelo priporočam, prav tako tudi zbirke Srce iz črníla, Gospodar prstanov, Soba nočne more, zbirko o Anne Shirley, knjigo Pod svobodnim soncem, Heidi ...

Koga največkrat premagate pri Jambu, igri s kockami?

Svojo hčer.

Filip, 9. razred

Bratec, sestrica in jaz

Moj bratec Žan
ves je razigran,
rad ima robote,
bagre in pilote.

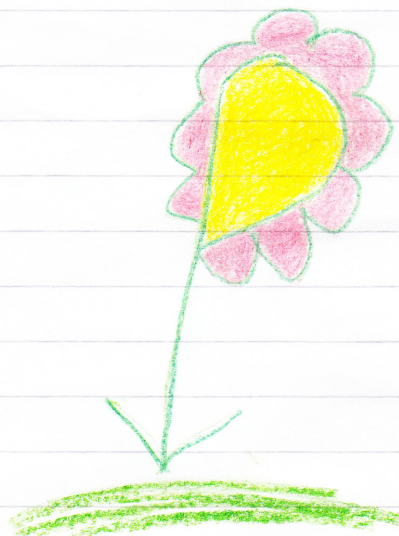
Moja sestrica Iva,
deklica ljubezniva,
rada pesmice ima,
vsa vesela se smehlja.

Jaz sem Jure,
hitrejši sem od vsake ure,
v šoli pridno se učim,
z Žanom se lovim,
z Ivo se smejim.

Jure, 4. razred

LEPO JE BITI ČLOVEK
KO SI ZDRAV
IN DIŠI PO POMLADI

NIKA, 5 LET

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž je bil dober kralj,
njegovo kraljestvo bilo je pravi raj.
Vsem podarjal je cekine,
v veselje vse kraljevine.

Ko so sovražniki kralja Matjaža
lovili,
se je skala odprla,
kralj in njegovi vojaki so se vanjo
skrili.

V jami kralju brada raste.
Ko brada bo dovolj velika,
Matjaž pred nami se naslika.

Gal, 7. razred

NAŠA UČITELJICA

Irena, učiteljica naša,
razlaga matematiko odlično –
enačbe izgledajo kar mično.
Neznanja nikdar ne prenaša
in vedno te potence vpraša,
da v glavi ne nastane kaša.

Kaja, 8. razred, in Tinkara, 6.
razred

ZGODBE IZ MEDVEDJE DEŽELE

Na Pediatrični kliniki v Ljubljani, v tretjem nadstropju, je prav posebna dežela. Medvedja dežela. V njej se zdravi družina malih in malo večjih medvedkov. Med seboj so si zelo različni, vsem pa je skupno, da jih je v Medvedjo deželo pripeljala bolezen. Vas zanimajo njihove diagnoze? Potopite se v branje in spoznajte naše medvedke.

Ilustracija: Marta

Presneta torta

Bil je stricev rojstni dan. Odločil sem se, da mu spečem torto. Stric obožuje sladolešno torto. Najprej sem pripravil biskvit in ga dal peči v pečico. Ko sem preverjal, ali je že dovolj pečen, je začel sosodov pes glasno lajati in kar ni in ni prenehal. Spravil me je ob živce, zato mi je pekač spolzel iz rok. Ojoj, vroče! Vroče testo se je razlilo po mojih nogah in me močno opeklo. Pritekla je mama in poklicala reševalce, ki so me odpeljali na urgenco. Tam so mi rano očistili in povili. Čez dve uri sem bil že doma in sem do konca spekel torto.

Kristjan, 6. razred

Počitnice v Avstraliji

Mamica mi je obljubila, da me za nagrado, ker si redno umivam zobe, odpelje na počitnice v Avstralijo. Ko sva si ogledovali znamenitosti, sem se zaletela v prometni znak in si poškodovala glavo. Mama je poklicala rešilni avto in ker ni mogel priti, me je v bolnišnico v svoji vreči odnesla kengurujka. Tam sem ostala dva tedna, dokler nisem ozdravela. Zdravniki so bili zelo prijazni, hrana je bila zanič in bilo mi je zelo dolgčas. Vsem priporočam, naj ne hodijo v Avstralijo, ampak naj raje ostanejo doma.

Tia, 4. razred

Prijazni lev

Bil sem na potovanju po Afriki. Šel sem na safari, da bi videl divje živali. Vozil sem se v džipu. Potem se je džip pokvaril. Stopil sem iz avta, da bi pogledal, kaj je narobe. V travi je ležal lev. Zbežal sem in se spotaknil ob kamen. Zlomil sem si nogo. Bal sem se, da me bo lev požrl. Lev pa je bil prijazen in je poklical zdravnika. V bolnici so me operirali in mi dali mavec. Rad imam živali!

Matia, 1. razred

Gobova juha

Nekega jesenskega dne sem odšel v gozd nabirat gobe. Najrajši imam jurčke in lisičke. Nabral sem jih polno košaro. Doma sem si skuhal okusno juho. Ker sem bil zelo lačen, sem jo pojedel tri krožnike. Ponoči me je zvijalo v trebuščku. Spuščal sem močne vetrove in bruhal. Mama je pregledala košaro z gobami in ugotovila, da je med njimi tudi strupena mušnica. Peljala me je v bolnišnico, kjer so me priklopili na infuzijo. Po treh dneh sem šel domov. Od takrat še vedno rad jem gobe, nabira pa jih raje nono.

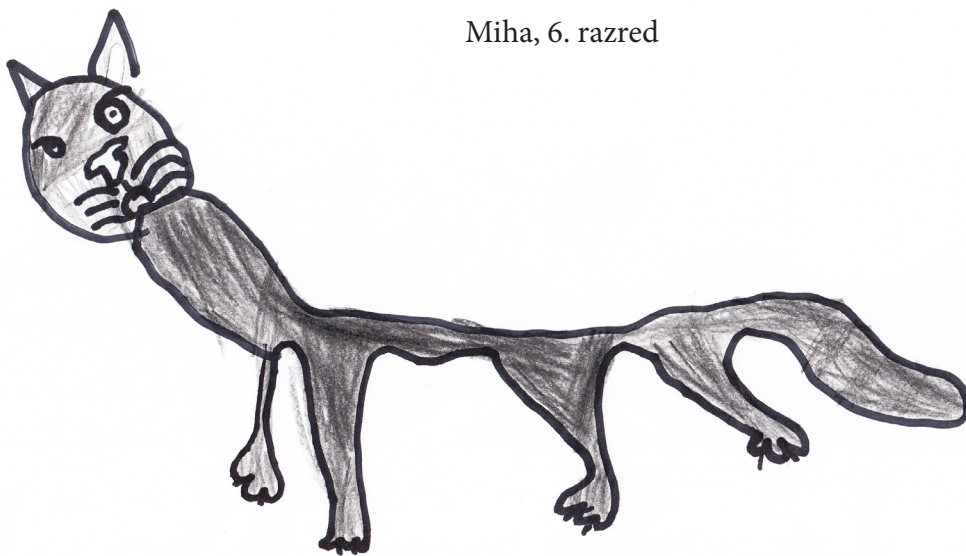
Matic, 1. razred

ČRNI MAČKON

Moj črni mačkon
gleda na balkon,
Piki mu je ime,
brikete rad je.

Skoraj ves dan prespi,
v sanjah miši lovi.
Ko se zbudi,
k moji mami hiti.

Miha, 6. razred

MAJ 7 LET

*Draga bralka,
dragi bralec!*

Verjetno sta že bila zaljubljena in vesta, kako je to, ko ti srce vztrepeta, kadar zagledaš svojo simpatijo. Ko jo srečaš, zardiš in pozabiš na vse stvari okoli sebe. Ko te kaj vpraša ali se hoče s teboj samo pogovoriti, ne veš, kaj bi ji rekel in si ob njej nemiren. Tako je bilo tudi pri meni.

Začelo se je tako, da sva skupaj hodila iz šole ali da sva se srečevala na igrišču. Nekega dne smo bili zmenjeni Tilen, prijatelji in jaz, da pripravimo piknik. Sama sem prišla prva, da bi pripravila vse potrebno. Med pripravljanjem pa sem spregledala, da je prišel on, moja simpatija – Tilen. Ker sem bila zaposlena z delom, se nisem ozirala okoli. V hladilnik sem zlagala steklenice. Ko sem se zavnala, da bi si vzela pijačo, mi je kar naenkrat prekril oči s svojimi mehкими dlanmi in meni je takrat zai-gralo srce. Počasi sem odložila pijačo, on pa me je nežno poljubil. Takrat sem doživela svoje sanje. Objeta sva ostala do prihoda ostalih. Takšna je moja zgodba, upam pa, da imaš tudi ti kakšno tako ali podobno.

Ema, 8. razred

»POKLICA NE BI SPREMENIL«

Intervju s tehnikom Darkom

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Za ta poklic sem se odločil, ker sem želel pomagati otrokom.

Kaj vam je pri tem poklicu všeč in kaj ne?

Všeč mi je raznolikost dela, ni mi pa všeč finančna plat poklica.

Ste se takoj zaposlili tu ali ste prej delali še na katerem drugem oddelku?

Da, takoj sem se zaposlil na tem oddelku. Tukaj sem že dve leti in tri mesece.

Kakšen urnik vam najbolj ustreza?

Najbolj mi ustreza popoldanski delovni urnik, ker se lahko dopoldan naspim.

Kako poteka običajen dan na PPO-ju?

Ni običajnega dne, saj se vsak dan zgodi kaj novega.

Se je kdaj zgodilo kaj takega, kar vam je še posebej ostalo v spominu?

Da, na delovnem mestu sem se poškodoval, ko je name padla počena steklena vitrina. Še vedno nosim posledice – brazgotine.

Kaj se vam zdi pri vašem delu najtežje?

Najtežje se mi zdi »teženje« otrokom glede njihovega zdravljenja.

Se zaposleni kdaj dobite tudi izven delovnega časa?

Seveda, skupaj gremo na kakšno zabavo ali potovanje, celo na evropsko prvenstvo v nogometu smo že šli.

Vam je kdaj kakšen bolnik pobegnil z oddelka?

Da, pobegnil je, vendar smo takoj obvestili policijo. Kmalu smo ga našli in ga sprejeli nazaj na oddelk.

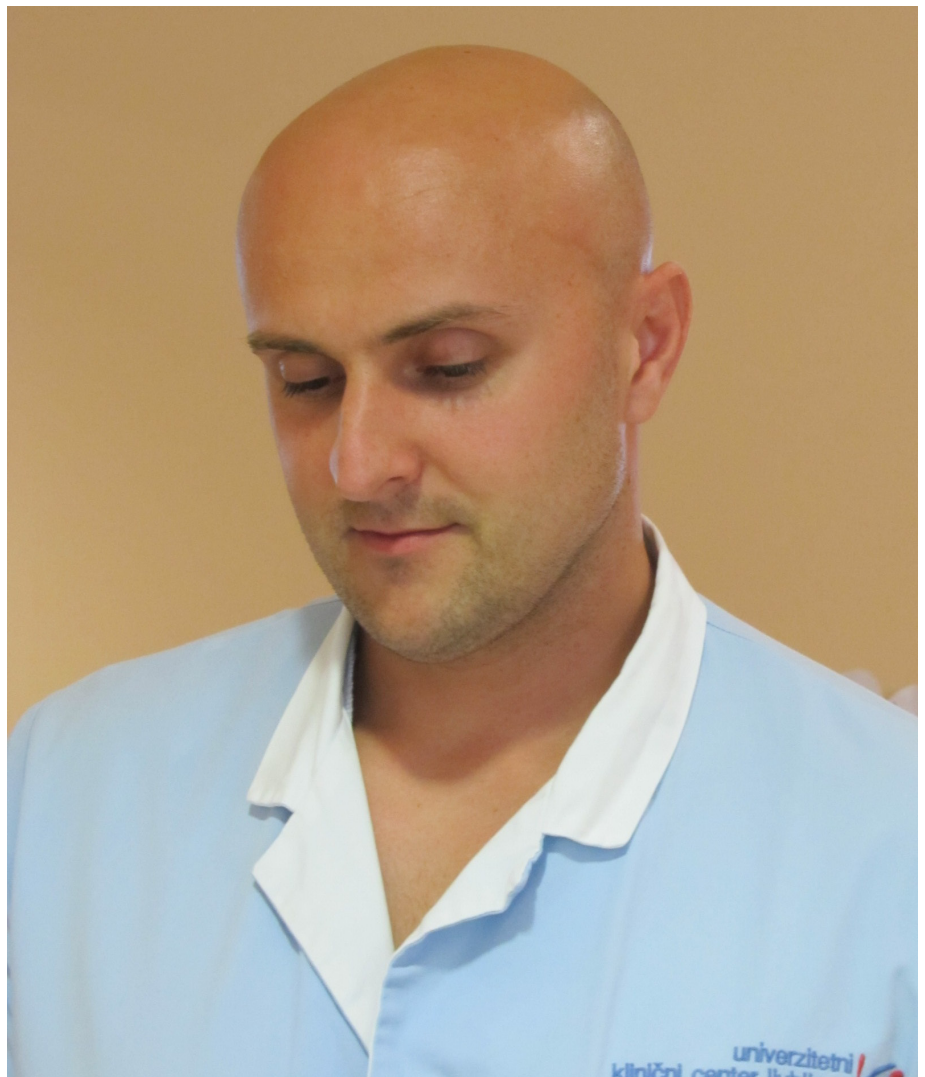
Ste kdaj pomislili, kako se počutijo bolniki na oddelku?

Pogosto pomislim na to, hudo mi je, ker vidim, da so v stiski in jim je težko.

Če bi se lahko vrnili v preteklost, ko ste se morali odločiti za poklic, bi se zdaj, ko ta poklic poznate, odločili drugače?

Ne, srednje šole in poklica ne bi spremenil, mogoče le študij.

Pogovarjali sta se Tina, 8. razred, in Maja, 1. letnik

» RAZVESELJO ME PREDVSEM OBISKI «

Intervju z vrstnico na oddelku

Karin, kaj najbolj pogrešaš, ko si tukaj?

Svojo družino, prijatelje in svoje živali.

Kaj ti je tukaj najtežje?

Najtežje mi je pokazati svoja čustva in se odpreti.

Je kaj takega, kar te razveseli?

Da, razveselijo me predvsem obiski.

Kaj meniš o bolnišnični šoli?

Mislím, da imamo super učitelje, ki se znajo prilagoditi našim težavam in nas kljub le-tem veliko naučiti.

Se ti zdi pouk odveč ali potreben?

Mislím, da je potreben, da nadoknadimo vso snov, ko nismo v šoli.

Koliko časa si že na oddelku?

Na oddelku sem približno en mesec.

Kakšno se ti zdi osebje?

Večina osebja mi je všeč.

Kakšna so pravila in red na oddelku?

Na oddelku je največ pravil povezanih s hrano, omejenim gibanjem, nadzorom na straniščih ...

Bi katero pravilo spremenila? Če bi, katero?

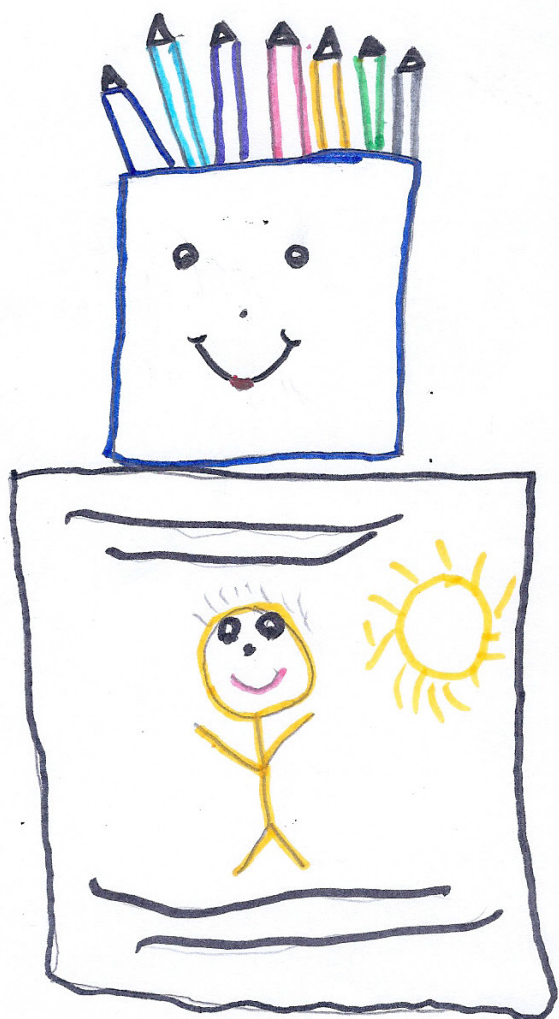
Če bi kaj spremenila, bi mogoče pravilo gleda oblačenja (ves čas moramo imeti dolge rokave).

Imate kaj prostega časa? Kako se takrat kratkočasiš?

Da, prosti čas imamo. Preživljamo pa ga tako, da skupaj kartamo, se pogovarjamo, izdelujemo zapestnice in podobne likovne izdelke.

Pogovarjal se je Gašper, 8. razred

V BOLNICI SE
POČUTIM DOBRO.
USTVARJAMO,
RIŠEMO, IN SE
IGRAJ^MO. ZA
JESTI IMAMO
VEDNO DOBRO
HRANO. ŸSI
SO PRIJAZNI
IN JAŠ^Z SE V
TEJ BOLNICI
POČUTIM
PRIJETNO.

AJŠA, 2.R.

NAŠE SANJE

Smo sestre. Trojčice. TTT Belec.
Stare smo 12 let. Hodimo v
6. razred Osnovne šole Poljčane.

To sem jaz, TAMARA, ena od trojčic TTT Belec. Hodim v 6. razred Osnovne šole Poljčane, kjer obiskujem tudi računalniški krožek. Če imam kaj prostega časa, pa rada igram družabne igre, igre z žogo in miselne igre. Rada tudi rišem. Najrajši od vsega pa se družim s prijatelji.

Pogosto si želim, da bi imela več prostega časa in da v šoli ne bi imeli toliko domačih nalog. Velikokrat sanjam o tem, da sem slikarka in da imam svojo likovno razstavo. V svojih sanjah se kot slikarka vidim čisto na vrhu stopničk, torej uspešna in slavna.

Ko razmišljam o svojih sanjah, me skrbi, da moje želje niso realne. Bojim se, da bi se ljudje obračali za mano in se mi posmehovali, predvsem moji vrstniki in prijatelji.

Če bi se mi sanje vendarle uresničile, bi mi to prineslo veselje in srečo. Kot slikarka bi s svojimi risbami pomagala tudi drugim ljudem, ki so v stiski. Zanje bi zbirala različna sredstva. Želim si, da bi s svojim delom pripomogla k miru na svetu, da ne bi bilo vojn, preprirov, da ljudje ne bi pobijali živali.

Moje uresničene sanje bi osrečile mene in tiste, ki bi bili z mano.

Sem TINA Belec in sem stara 12 let. Hodim v 6. razred Osnovne šole Poljčane. Zelo rada obiskujem pevski zbor. V prostem času rada berem knjige in se igram družabne igre. Po poklicu bi bila rada učiteljica in bi vodila pevski zbor. Zelo si želim imeti veliko prijateljev, s katerimi bi skupaj uživali in si pomagali uresničiti svoja pričakovanja.

Pravo prijateljstvo bi mi prineslo veliko uspeha, zadovoljstva in veselja v življenju.

Sem TEJA, pišem se Belec. Stara sem 12 let in hodim v 6. razred. Živim v Poljčanah z bratom Tomažem, sestrami Barbaro, Tino, Tamaro, mambo Cvetko, očetom Robertom ter babico Sonjo. V šoli obiskujem računalniški krožek in krožek ročnih spretnosti. V prostem času se igrbam s sosedo Kristino Karolino – kličemo jo Katka.

Rada berem in zelo rada pišem zgodbice. Veseli pa me pisati tudi knjige; moja vzornica je pisateljica Desa Muck. V svojih sanjah pogosto sanjam, da sem pisateljica.

Rada bi bila tudi pes, ker sem zelo navezana na psico Miro, ki je last moje druge babice Marice. Pes bi bila rada zato, ker je človekov najboljši prijatelj in za svojega gospodarja naredi vse. Pogosto si želim, da bi lahko večkrat šla k babici Marici. Želim si, da bi za rojstni dan dobila psa, nemškega ovčarja, in da bi bili vikendi namenjeni domačim živalim.

Uresničene sanje mi bodo prinesle srečo in še več veselja do branja knjig ter me bodo spodbujale k učenju za življenje. Kajti kdor je srečen, lahko uživa življenje. To si zapomnite za vse večne čase!

Cesar Jože

Cesar bil je pravi maneken,
zanj obstajal ni noben problem,
le krojači, čevlji, oblačila
so bila njegova razvedrila.

Pa se najdeta dva sleparja,
v žepe si spravita veliko denarja,
okrog prineseta ves dvor in ce-
sarja,
obleke so le prazna marnja.

Tako cesar Jože
čisto gole kože
po mestu hiti,
kmalu vsak se mu smeji.

Mark, 6. razred

Burja

Zunaj piha mrzla burja,
jaz pa sem ostal brez pulija,
ker ga je odnesla furija.
Pa še zmer ni konc neurja!

Skoz kosti mi diha mraz,
ves beden je moj obraz.
Kdaj že končno sonce bo,
da ogreje mi telo?

Matej, Šefika, Jaka, Lea, Klavdija,
Tia, Patricija, Roza, Dragica, Vanja

Sanjska ...

Sanjska bolnišnica je lepa majhna
hišica z velikim vrtom. Na njem
so igrala, bazeni in veliki toboga-
ni. V bolnici so bolni otroci. Na
vrtu je veliko dreves in cvetja. Je
tudi velik travnik. Zraven travni-
ka je velika trgovina. Otroci se
imajo zelo lepo.

Manca, 3. razred

ANKETA

Iza učitelje na oddelku C5

V okviru 1. kulturnega dneva smo se učenke in učenci oddelka C5 odločili zamenjati vloge, malce »zaslišati« naše učitelje ter jih povprašati o njihovem delu. Anketiranih je bilo sedem učiteljic in en učitelj.

1.

Koliko so anketirani stari?

En anketiranec je star med 31 in 36 let, dva sta stara med 37 in 42 let, trije med 43 in 48, dva anketiranca pa imata nad 48 let.

2.

Kako dolgo anketirani že poučujejo?

Dva anketirana poučujeta od 6 do 10 let, trije od 11 do 16 let, eden od 17 do 22 let, dva pa nad 22 let.

5.

Na katerih oddelkih anketirani najraje poučujejo?

Štirje anketiranci najraje poučujejo na oddelku A3, trije na oddelku C5, dva na Enoti za adolescentno psihiatrijo, dva na vseh oddelkih in eden na Centru za klinično psihiatrijo v Polju (možnih je bilo več odgovorov).

3.

So anketirani morda prej poučevali tudi na drugih šolah?

Šest anketirancev je prej poučevalo na drugih šolah, in sicer trije na OŠ, eden na srednji strokovni šoli in dva na gimnaziji.

4.

Zakaj so se odločili za delo v bolnišnični šoli?

Vsi anketiranci so se odločili za delo v BŠ zato, ker so želeli deliti svoje znanje z bolnimi otroki.

7.

Kaj bi pri svojem delu spremenili?

Štirje učitelji ne bi pri svojem delu ničesar spremenili, trije bi si želeli več časa za malico, en učitelj pa bi spremenil urnik (čas, ki je na razpolago za učenje). Pedagoških ur ne bi podaljševal nihče (s čimer se popolnoma strinjamo).

6.

Kaj je anketiranim pri njihovem delu najbolj všeč?

Vsem je pri njihovem delu najbolj všeč individualno delo z učencem, štirim je všeč tudi razlaganje snovi, dvema pa poučevanje na daljavo. Za ocenjevanje se ni odločil nihče.

8.

Kako anketirani najraje poučujejo?

Sedem učiteljev najraje poučuje v manjši skupini, štirje individualno, dva pa na daljavo (možnih je bilo več odgovorov).

9.

Kaj pa jih najbolj razjezi?

Tri učitelje najbolj razjezi, ko učenci zamujajo k pouku, tri, ko učenci ne poslušajo, enega, ko nočejo od pouka, in enega, ko se pred poukom skrijejo.

10.

**In za konec:
na kaj so najbolj ponosni?**

Vsi učitelji so najbolj ponosni, ko učenec uspešno nadaljuje šolanje, eden pa tudi na to, da med poukom nihče ne zaspi.

Zapisala: Pia, 7. razred, in Filip, 8. razred

DAN V BOLNIŠNICI

(na oddeku C5)

7:30
Bujenje in vstajanje
8:00
Zajtrk in deljenje zdravil
9:15
Vizita
9:45-12.00
Terapevtske dejavnosti
12.00
Kosilo
12:30
Pouk (šola)

14:30
Malica
15.00
Pouk (šola)
18:00
Večerja
18:30-20:00
Tuširanje, računalnik, TV
20:00
Priprava na nočni počitek
22:00
Nočni počitek (spanje)

HOROSKOP

za šolsko leto 2013/14

Učitelj Mirza:

V naslednjem šolskem letu si bo pustil brado do kolen, da bo izgledal kakor zgodovinska osebnost (Kralj Matjaž).

Učiteljica Tjaša:

Zaradi odličnega znanja angleškega jezika si bo za moža našla Angleža in se preselila v London.

Učiteljica Alenka:

Odprla bo laboratorij, v katerem bo izdelovala posebno tinkturo za hitrejše učenje in izboljšanje spomina.

Učiteljica Sinja:

Na rolerjih bo naslednje šolsko leto obkrožila svet.

Učiteljica Natalija:

Učiteljici Sinji se bo pri potovanju okrog sveta pridružila na »bici-klu«.

Učiteljica Patricija:

Na loteriji bo zadela glavno nagrado in končno lahko z raketo poletela v vesolje.

Učitelj Tomo:

Pred vsako jutranjo vizito bo v steklenjaku za ogrevanje zaplesal break dance in step.

Učiteljica Mojca:

Pretekla bo 46 km dolg maraton, za katerega bo vsak dan trenirala s tekom v službo in domov.

Učiteljica Darja:

Uvedla bo škatlo z nagradami za posebno pridne učitelje na C5.

Učiteljica Marta:

Neke noči se bo pritihotapila na kliniko in z grafiti poslikala celoten oddelek C5.

Tehnik Darko:

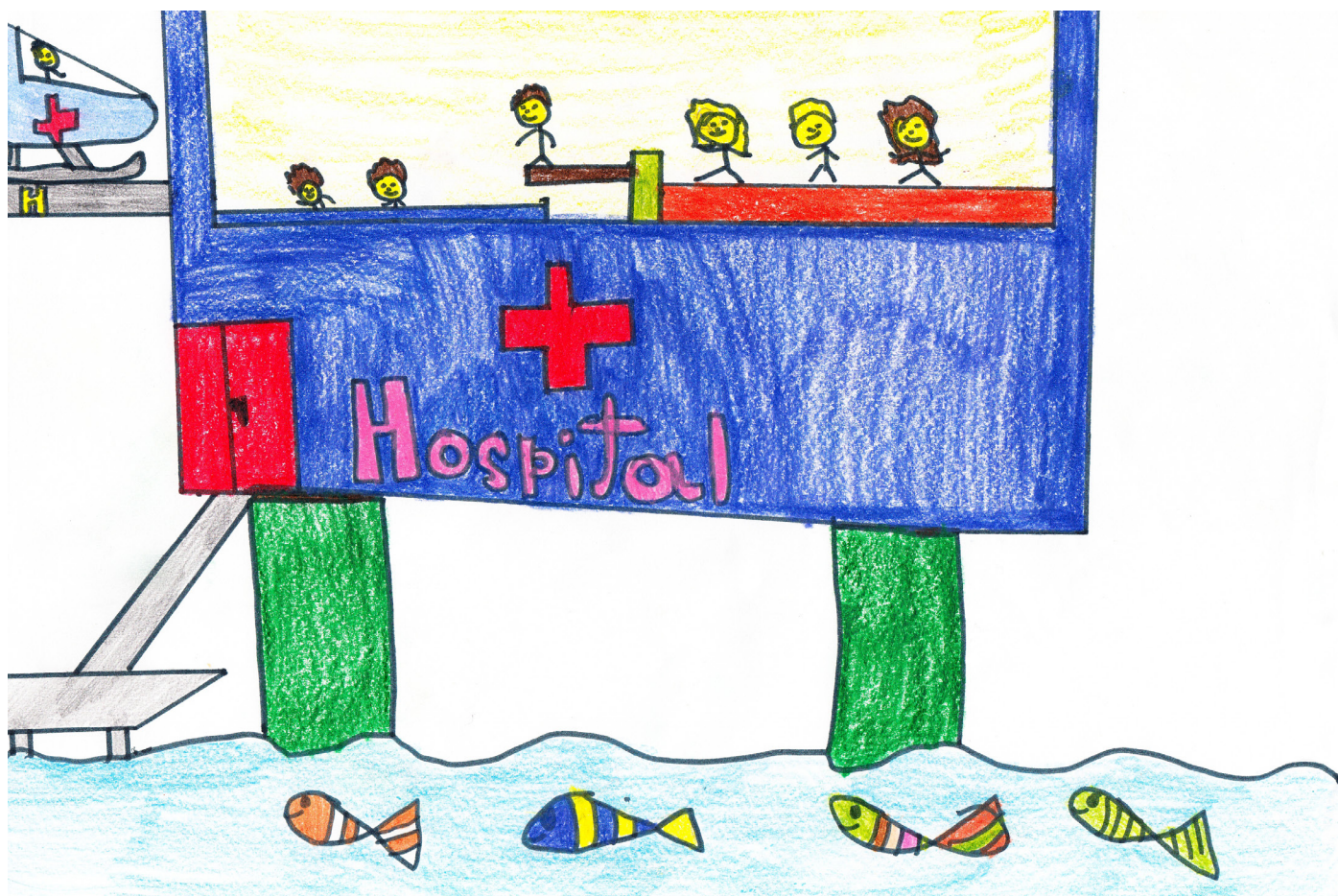
Iz steklenjaka bo napravil fitnes, kjer se bo med odmori rekreiral in nabiral mišično maso.

Tehnik Boštjan:

Učiteljicama Sinji in Nataliji bo na poti okrog sveta nudil prvo pomoč na motorju.

Tehnik Denis:

Kupil si bo vodni skuter in z njim vsako jutro prevozil Ljubljano.

ASTROLOŠKA NAPOVED

za oddelek C5

V naslednjem šolskem letu bodo na oddelku C5 uvedena nova pravila.

Učenci in dijaki na C5 bomo dosegli, da bodo na straniščna vrata namestili ključavnice s ključi, okna se bodo odpirala in končno bomo lahko vdihavali svež zrak. Lahko bomo spali do devete ure, končno bomo uredili teraso in lahko se bomo zunaj igrali. Čez dan bomo lahko gledali televizijo, pri sebi bomo lahko imeli mobilne telefone, neomejeno bomo lahko uporabljali računalnik, najmanj enkrat tedensko bomo šli ven (okrog bolnice, v kino, na sprehod, na sladoled ...), za malico pa bomo lahko izbirali med pico, čokoladno torto, hamburgerjem, pomfrijem s kečapom ali hot dogom. Ker posledično pričakujemo porast povpraševanja za sprejem na oddelek, bodo po novem uvedeni tudi sprejemni izpiti.

Učenci in dijaki s C5

SI TUDI TI STRASTEN BRALEC ?

Pozdravljen/-a!

Ali tudi ti obožuješ branje knjig? Jaz zelo rada berem, zato ti priporočam nekaj knjig, ki so se mi vtisnile v srce.

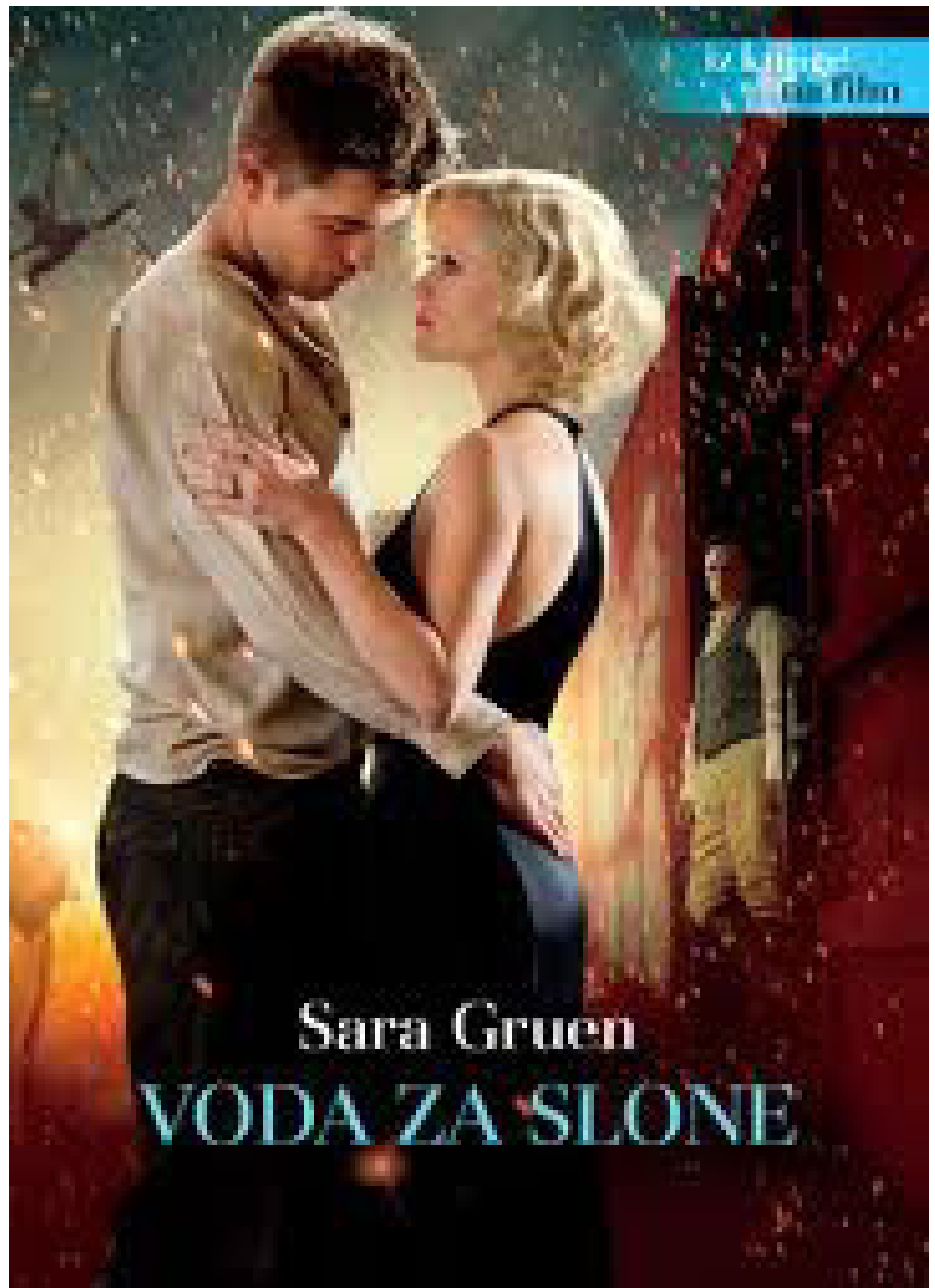
1. Sara Greuen – VODA ZA SLONE
2. Victoria Holt – USODNA PREVARA
3. Igor Karlovšek – MOJCA
4. Desa Muck – SAMA DOMA
5. Evald Flisar – ČAROVNIKOV VAJENEC

Toda ena izmed zgoraj naštetih knjig pa se mi je vendarle zdela najboljša.

Sara Greuen: VODA ZA SLONE

Jackob Jankowski je triindvajsetletni študent veterine poljskega rodu. Ko se njegovi starši v avtomobilski nesreči smrtno ponesrečijo, obupan in zgrožen ob spoznanju, da je čez noč postal brezdomec, skoči na prvi vlak, ki pelje mimo –to je cirkuški vlak Svetovne senzacije bratov Benzini. Tako se začne zanj prava pustolovščina, ki ga zaznamuje za vse življenje in ga triindvajsetletnega pripelje pod »veliki šotor«.

Roman Voda za slone nam razgrinja delček zgodovine ameriškega cirkusa, ki jo avtorica preplete z nežno ljubezensko zgodbo Jackoba in glavne artistke Marlene. Še posebej toplo se bo dotaknil src ljubiteljev živali.

Maruša, 2. letnik

R
e
b
u
s
i

_____ + LI _____ =

_____ + LIK _____ =

LAV + LEV V=B =

_____ K + VRTA _____ =

KUŽA K=L =

POT DO ZMAGE

*Ta presneta diagnoza,
živa groza in psihoza.
V šoku ostaneš brez besed:
Kolk mi bo še ostalo let!?*

*Ko pa prideš na oddelek,
se počutiš kot priselek.
Najprej se zvrtil ti svet,
ker si od morfija zadet.*

*Nakar vse manj se čutiš sam,
s prijaznimi ljudmi obdan.
Vedno lepša krvna slika
razveseljuje tebe in zdravnika.*

*Ko se konča tvoj strašni šov -
proti vratom in domov!
S to izkušnjo greš naprej,
močnejši kot kdaj koli prej.*

*Matej, Šefika, Jaka, Lea, Klavdi-
ja, Tia, Patricija, Roza, Dragica,
Vanja*